

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,  
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,  
tel/fax: 0232 211 273,  
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844  
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,  
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,  
redactor\_sef@yahoo.com  
[www.parohiatomacozma.ro](http://www.parohiatomacozma.ro),  
[parohiatomacozma@gmail.com](mailto:parohiatomacozma@gmail.com)

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră**

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la

**CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CANTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a -**



pe care l-am reorganizat, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminica dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.

**Ședințele se desfășoară în fiecare duminică, la ora 16.00. Vă așteptăm !**



De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie, până pe data de **14 octombrie a.c.**, în **CLUBUL DE ȘAH** pe care îl vom reorganiza la parohie.

**DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)**

**Biblioteca Parohială**

**Delectează-te cu o carte nouă! Citește și informează-te !**

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

**Program de funcționare:**

Duminica, între orele 11.00-12.00

**Persoane de contact:**

\*Alexandra Popa, tel. 0720 606 820, [petite\\_sourire@yahoo.com](mailto:petite_sourire@yahoo.com)

\*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024, [Iris\\_pretty\\_girl2006@yahoo.com](mailto:Iris_pretty_girl2006@yahoo.com)



**Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc. Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime.**

**Persoană de contact:**

Natalia Țurlea,  
tel. 0232 315 912

Logos for GREENTON, teko, neozim, TVR MEDIA, RADOX, and Bioma Agro Ecology Co. Text: "Tratamente ecologice pentru agricultură: protecția împotriva bolilor, insectelor, prădătorilor și nematodelor". Contact: [www.bioma.ro](http://www.bioma.ro), tel. 0232 441779, Mobil: 0746.66.0090, [bioma.ecology@gmail.com](mailto:bioma.ecology@gmail.com), [www.fortwntd.ro](http://www.fortwntd.ro)

**Cuvânt al Sfântului Vasile cel Mare**

Ai fost scuipat ? Și Stăpânul nostru a fost scuipat! *Că nu și-a întors fața de la rușinea scuipărilor* (Isaia 50, 6). Ai fost calomniat ? Și Judecătorul a fost calomniat. Ți-au sfâșiat haina ? Au dezbrăcat și pe Domnul meu și și-au împărțit hainele Lui loruși (Matei 27, 31, 35). Tu n-ai fost osândit ca El și nici n-ai fost răstignit! Multe-ți lipsesc ca să ajungi să-L imiți pe El!

Aceste gânduri să-ți treacă prin minte, ca să-ți înfrânezi iuțea. Astfel de pregătiri și de dispoziții sufletești împiedică oarecum săltările inimii și aduc echilibru și liniște gândurilor. Acesta este sensul cuvintelor lui David: *M-am pregătit, dar nu m-am tulburat* (Ps. 118, 60). Trebuia înfrănată, dar, mișcarea furioasă și nebunească a inimii prin amintirea exemplului bărbaților fericiți. Astfel, marele David a suportat cu blândețe batjocura lui Șimei. N-a dat timp mâniei să iasă la iveală, ci și-a îndreptat gândul către Dumnezeu și a spus: *Domnul a zis lui Șimei să blesteme pe David* (II Regi 16, 10). De aceea, când a auzit că-l face ucigaș și nelegiuit, nu s-a mâniat pe el, ci s-a smerit pe sine însuși, deoarece insulta îi era adresată pe merit.

Să nu facem, așadar, prilej de păcat afecțiunile date nouă de Creator pentru mântuirea noastră. Astfel mânia, dacă e folosită când trebuie și cum trebuie, dă naștere la răbdare și la tărie de caracter; când însă nu-i întrebuintată după dreapta judecată, se prefăce în nebunie. Pentru aceasta și psalmistul ne sfătuiește: *Mâniați-vă, dar nu păcătuți* (Ps 4, 4). Domnul amenință cu osânda pe cel care se mânie în zadar (Matei 5, 22), dar nu ne oprește de a ne folosi de mânie ca de un leac, acolo unde trebuie. Textele: *Vrăjmașie voi pune între tine și șarpe* (Fac. 3, 15) și: *Fiți dușmani cu madianiții* (Num. 25, 18), ne învață că trebuie să ne slujim de mânie ca de o armă. Pentru aceasta Moise, omul cel mai blând dintre toți oamenii (Num. 12, 3), pentru a pedepsi idolatria, a înarmat mâinile leviților spreuciderea fraților lor.

Sf. Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*, Editura IBMBOR, București, 2004, pp. 176—178, 180-181

**PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRARILOR DE CONSOLIDARE DE LA BISERICA NOASTRA PRIN:**

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
  - implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
- PROGRAMĂRI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**  
*Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.*

**Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.**

# Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

**Duminica a nouăsprezecea după Rusalii**

**Martți, 6 octombrie: Sf. Apostol Toma**

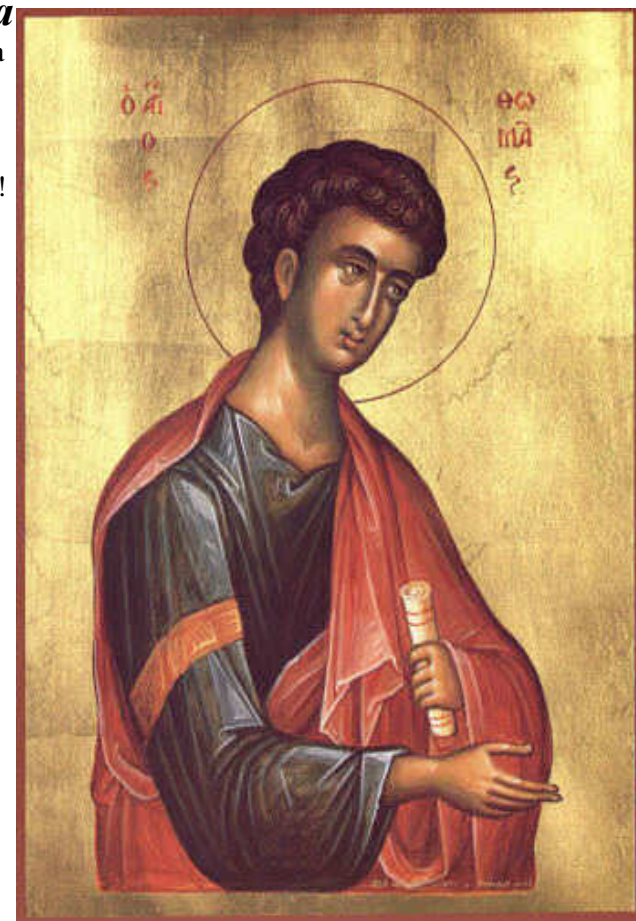
Întrucât Hramul cel mare al parohiei noastre, Duminica Tomii, cinstește mărturisirea și încredințarea despre Înviere, prin intermediul acestui apostol, începând din acest an, în ziua sa de cinstire vom săvârși în biserica noastră Sfânta Liturghie. Veniți să ne rugăm împreună !

**Evangelhia duminicii**

**Predica de pe munte - Luca 6, 31-36**

31. Și precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea a;
32. Și dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea ? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei.
33. Și dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea ? Că și păcătoșii același lucru fac.
34. Și dacă dați împrumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea ? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai.
35. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți nimic în schimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi.
36. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.

**Se apropie Sărbătoarea Sfintei Parascheva.** Și în acest an, numărul mare de pelerini care vor sosi la Iași, ne va da ocazia să punem în lucrare o virtute creștină foarte apreciată de Dumnezeu - *Filoxenia* (iubirea de străini) - fie prin oferirea de alimente sau hrană caldă, fie prin asigurarea unui acoperiș pentru odihnă pe timpul nopții. În acest scop, apelăm la enoriașii care dispun de posibilitate de cazare, să se anunțe din timp la Oficiul parohial sau la pangar, pentru a fi luați în evidență.



**Cela ce dintre Apostoli ai fost ales a purta crucea cea grea a îndoielilor spre adevierea fără putința de tăgadă sau de îndoială a Învierii lui Hristos, scapă-ne pe noi cu rugăciunile tale din furtunile lumii și din valurile îndoielilor vieții acesteia, ca să-ți strigăm: Bucură-te, Sfinte Toma, Apostol al Mântuitorului Hristos!**  
Condacul I-Acatistul Sfântului Apostol Toma

## Iubire și milostenie

„Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv”

În momentele de sinceritate cu sine însuși, fiecare descoperă cu tristețe multe discrepanțe între Adevărul revelat de la Dumnezeu și confruntările pe care ni le oferă viața concretă. Ba chiar ne-am făcut o „filozofie” proprie care, în raport cu Scriptura sau învățătura Bisericii, ne argumentează că viața noastră este „altceva”. Și asta, pentru că, atunci când dorim să aplicăm în viața personală poruncile lui Dumnezeu, apar multe circumstanțe și fapte contradictorii ce par a răsturna logica Scripturilor. Iar câteodată, copleșiți de „greutatea zilei”, ajungem să gândim sau chiar să afirmăm că Scriptura nu ar mai fi actuală. Am auzit aceasta, cu durere în suflet, spusă de către unii dintre frații noștri creștini care îndrăznesc să își ia un fel de libertate în a-și explica sau chiar adapta din Scripturi „cele cu anevoie de înțeles... spre a lor pierzare” (II Petru 3, 16).

Judecând duhovnicește, vom observa că, în esență, disputa dintre Adevăr și viața concretă are la rădăcină o re-direcționare a iubirii noastre dinspre Dumnezeu și Aproapele, așa cum cere Scriptura și Biserica, către noi înșine, așa cum ne convine, ba chiar ni se pare că-i mai potrivit. Cu această iubire egoistă începe înfricoșătoarea moarte sufletească de care ne atenționa Însuși Mântuitorul nostru Iisus Hristos (Matei 10, 28)

De moartea sufletului omul poate fi izbăvit doar prin milă. Căci omul căzut în patimă nu se mai poate ridica și îndrepta prin merite proprii, oricât de mult s-ar strădui. Se înnegurează conștiința, se întunecă dreapta judecată, se pierde firul logic al rațiunii, păcatul ne desfigurează practic, chiar și fizic, dar mai ales sufletește. Și întotdeauna este nevoie de cineva care să ne ajute. Iată, prin învățătura Sa și prin Biserica Sa, Mântuitorul este cel care ne întinde mâna, El vine și ne cercetează pe fiecare dintre noi. Uneori ne cercetează cu blândețe, alteori ne cercetează cu asprime, dar nu ne uită, nu ne lasă.

Pentru a te vindeca de boala sufletească, de tulburarea interioară pe care ți-a adus-o păcatul, Hristos se va îngriji de tine, nu te abandonează. Încrede-te în Hristos, lasă-te condus de Hristos. Căci El, din iubire nemărginită a făcut *cea mai mare milostenie*: „S-a dat pe Sine pentru noi” (Efeseni 5, 2), a pățimit și a murit pentru păcatele noastre, pentru ca noi să ne mântuim.

Milostivirea constituie, deci, semnul și mărturia iubirii lui Dumnezeu, căci zice Sfântul Pavel apostolul:

„prin Harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt” (I Corinteni 15, 10). De aceea, oamenii trăitori duhovnicește s-au întors cu duioasă privire spre Mila lui Dumnezeu, având în față întotdeauna nevrednicia lor și nu vreo faptă bună, sau merit care să-i îndreptățească.

Ce răspuns așteaptă de la noi milostivirea lui Dumnezeu ? - Milostivire, milostenie față de semenul nostru, față de Aproapele ! Ciudat: omul consideră ca „Aproape” al său pe cel ce îi face binele sau pe cel de care este legat afectiv. Hristos ne învață însă că „Aproapele” nu ține nici de rudenie, nici de contextul social, stare materială etc., nu ține nici de prietenie sau de vreo relație sau interes special. Aproapele este omul care are nevoie de tine și pe care Dumnezeu ți l-a scos în cale pentru că îl poți ajuta și nu-ți dai seama de asta. Aproapele este omul prin care Dumnezeu te așteaptă să-L imiți, făcând binele, făcând milostenie. Pentru că milostenia pe care noi o primim de la Dumnezeu trebuie să o „emanăm”, să o punem în lucrare în jurul nostru.

Milostenia, așadar, nu trebuie privită ca o mică „negustorie” între noi și Dumnezeu prin intermediul aproapelui: *Doamne, îi fac bine acestuia, pentru că astfel, Tu o sa îmi dai mai mult*. Milostenia pune în față o chemare extraordinară: să îl identifiți pe omul care are nevoie de tine, din iubire pentru el, să te identifiți cu el și să-i oferi, sau împreună să găsiți o soluție la problemele cu care se confruntă. Superficial și absent, recurgem repede la acest „artificiu” al milei materiale, prea puțin ne mai interesăm de problemele, dificultățile semenilor noștri. Nu de puține ori, persoane cu o stare materială deosebită mai fac câte o faptă bună, cu gândul că „poate Dumnezeu îmi mai va mai ierta din alte nedreptăți pe care poate le-am făcut”. Poate fi aici vorba de iubire de oameni așa cum ne cere Hristos ? Chemarea noastră este să îl identificăm și să îl tratăm pe aproapele mai cu seamă din această perspectivă a relației sufletești, din această perspectivă a stării sale sufletești, care, de fapt constituie cauza ascunsă a dificultăților sale materiale. Se pare că oamenii care au mai mare nevoie de noi sunt cei aflați, nu în lipsă materială, ci în lipsă spirituală. O sărăcie spirituală care deformează până și imaginea sublimă a iubirii umane.

Mi-a fost dat să aud, nu de mult, una dintre cele mai frumoase declarații de iubire, făcută de un soț, care după mulți ani de căsătorie își definea sentimentele față de soție, în absența ei, astfel: „sigur că o iubesc, aș face orice pentru ea, căci îmi este tare milă de ea pentru cât s-a sacrificat și se sacrifică în fiecare zi, pentru tot ceea ce face pentru noi, fără a se gândi la fapta-i firavă” .

Pr. Mihai Mărgineanu

## Te iert, dar nu te uit!

Învățătura Evangheliei Domnului Hristos ne cheamă la trăirea unui nou tip de relații între oameni. Egoismul pătimăș este covârșit de căldura dragostei jertfelnice față de semenii. „*Lucrul, oricât de mic, făcut cu dragoste, este bucuria cea mai mare a sufletului*”, spune Sfântul Grigorie Teologul. Suntem datori a ne împărtăși iubirea până și asupra vrăjmașilor, iar pildă ne este în acest sens, Însuși Hristos, Care a pățimit pentru păcatele noastre, iar în suferința Sa pe Cruce găsește puterea de a Se ruga Tatălui Ceresc pentru iertarea prigonitorilor Săi (Luca 23, 34).

Exemplul Său va fi urmat, la scurtă vreme, de către Sfântul Arhidiacon Ștefan (Faptele Apostolilor 7, 60) și de foarte mulți dintre martirii creștini de mai târziu.

Auzim adesea expresia în rândul fraților noștri creștini: „Te iert, dar nu te uit !” Suntem tentați să oferim de cele mai multe ori, o iertare conjuncturală, o iertare numai pe jumătate, continuând a ne judeca semenul prin prisma greșelilor săvârșite de el cu ceva timp în urmă. Cum vom putea atunci implora mila și iertarea Dreptului Judecător față de noi înșine, când știm că ni se va măsura prin care noi înșine am măsurat (Luca 6, 38) ?

Adevăratul mod de comunicare personală cu Dumnezeu și cu semenii noștri îl constituie iubirea care covârșește orice exprimare a răului, orice ură sau răzbunare; iubirea curată, sinceră, extinsă chiar și asupra celor ce ne greșesc.

Mai mult ca oricând, întâlnim frați creștini care condiționează exprimarea dragostei lor față de Dumnezeu de împlinirea unor deziderate proprii, la fel cum dragostea de semenii este umbrită, adeseori, de interese mărunte. În acest context, exemplele oferite de Hristos, cu vameșii și păcătoșii care-și negustoresc sentimentele, sunt edificatoare. Vorbim adesea de „relații circumstanțiale” și „parteneriate”, iar când se întemeiază noi familii se ajunge, uneori, chiar și la decantarea sentimentelor în ... „contracte nuptiale”.

Într-o societate opacă față de valorile fundamentale, se impune să ne eliberăm de greutatea fățarniciei, a intereselor meschine, a ținerii de minte a răului. De aceea, Sfântul Serafim de Sarov spune: „*Cel ce și-a agonisit dragostea cea desăvârșită trăiește în viața aceasta ca și cum n-ar trăi*”. Pornește, așadar, încă de aici spre veșnicie. Dar pentru ca iubirea să fie infinită, trebuie ca și iertarea să fie la fel. Să nu-L mințim pe Dumnezeu, atunci când rostim rugăciunea „Tatăl nostru...” și-I cerem iertare, promițând, la rându-ne, că vom fi iertători, fără a ne judeca semenul.

Vasilica Onofrei

## Cuvânt al Sfântului Vasile cel Mare

Când ai văzut pe mândros că se schimbă la față, nu te-ai ferit de a te asemăna cu el, ci te-ai supărat și tu, te enervezi și te mânie și tu la rândul tău împotriva lui; astfel furia ta ajunge o scuză pentru cel care a început. Prin cele ce faci procuri o scuză celui alt și te osândești pe sineți. Dacă mânia este un lucru rău, pentru ce n-ai abătut de la tine răul ? Dacă cel ce se mânie este vrednic de iertare, pentru ce superi pe cel mândros ? Prin urmare, chiar dacă n-ai provocat tu cearta, totuși ești tot atât de vinovat. În luptele atletice în care se dau coroane, nu încununează cel care a dat prima lovitură, ci acela care a biruit. Așadar, este osândit nu numai cel care a început răul, ci și cel care a urmat în păcat pe cel ce a început răul. Dacă-ți spune că ești sărac, primește adevărul spus, de spune adevărul; dacă minte însă, pentru ce te supără spusul lui ? Nu te îngâmfa de laudele neadevărate, dar nici nu te supăra de insultele care nu te ating. Nu vezi că săgețile străbat de obicei corpurile tari și rezistente, dar nu pătrund prin cele moi și în cele care cedează loviturilor ? Închipuie-ți că insula este tot o săgeată. Cel care i se potrivește o primește în el însuși; cel care nu-i dă importanță și cedează prin liniștea felului său de a fi, risipește răutatea pornită împotriva lui. Pentru ce să te tulburi dacă te numește sărac ? Adu-ți aminte de firea ta! Gândește-te că gol ai intrat în lume și gol ai să ieși (Iov 1, 21). Cine este mai sărac decât cel gol ? N-ai auzit nimic supărător dacă cele spuse nu ți se potrivesc. Cine a fost dus la închisoare pentru că a fost sărac ? Nu-i o rușine să fii sărac; dimpotrivă, este o rușine să nu suporti în chip demn sărăcia. Adu-ți aminte de Stăpânul, Care, deși era bogat, a sărăcit pentru noi (II Cor. 8, 9). Dacă te face nebun și prost, adu-ți aminte de batjocurile cu care iudeii insultau adevărata Înțelepciune, spunându-I: *ești un samaritean și ai drac* (Ioan 8, 48). Dacă te superi, dai dreptate celui ce te insultă. Ce lucru este mai nebunesc decât mânia ? Dacă nu te mânie, ai rușinat pe insultător și ți-ai arătat prin faptă înțelepciunea ta. Ai fost lovit ? Dar a fost lovit și Domnul!

(continuare în ultima pagină)